

ΚΛΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ

Αντωνυμίες ονομάζονται οι κλιτές λέξεις που χρησιμοποιούνται στο λόγο αντί των ονομάτων (ουσιαστικών ή επιθέτων).

Τα είδη των αντωνυμιών είναι:

1. προσωπικές,
2. δεικτικές,
3. οριστική ή επαναληπτική,
4. κτητικές
5. αυτοπαθητικές,
6. αλληλοπαθητική,
7. ερωτηματικές,
8. αόριστες,
9. αναφορικές.

1. Προσωπικές αντωνυμίες

Προσωπικές λέγονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν τα τρία πρόσωπα του λόγου.

α) πρόσωπο: ἐγώ

β) πρόσωπο: σὺ

γ) πρόσωπο: αὐτός, ἐκεῖνος, ὄδε κ.λπ.

Οι προσωπικές αντωνυμίες κλίνονται με τον ακόλουθο τρόπο:

	Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός		
	α' πρόσωπο	β' πρόσωπο	γ' πρόσωπο	α' πρόσωπο	β' πρόσωπο	γ' πρόσωπο
Ονομαστική	ἐγώ	σὺ	-	ἡμεῖς	ὕμεις	(σφεῖς)
Γενική	ἐμοῦ, μου	σοῦ, σου	(οὔ)	ἡμῶν	ὕμῶν	(σφῶν)
Δοτική	ἐμοί, μοι	σοί, σοι	οἶ, οί	ἡμῖν	ὕμῖν	σφίσι(ν)
Αιτιατική	ἐμέ, με	σέ, σε	(ἐ)	ἡμᾶς	ὕμᾶς	(σφᾶς)

2. Δεικτικές αντωνυμίες

Δεικτικές ονομάζονται οι αντωνυμίες που χρησιμοποιούνται για να δείξουν κάτι αισθητό ή νοητό. Αυτές είναι οι εξής:

1. οὗτος, αὕτη, τοῦτο,
2. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο,
3. ὄδε, ἤδε, τόδε (= αὐτός εδώ, αὐτός δα,ο εξής),
4. τοιόςδε, τοιάδε, τοιόνδε ή τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(ν) (= τέτοιος),
5. τηλικόσδε, τηλικήδε, τηλικόνδε ή τηλικούτος, τηλικαύτη, τηλικούτο(ν) (= τόσο μεγάλος),

Η αντωνυμία οὗτος, αὕτη, τοῦτο κλίνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

	Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός		
	οὗτος	αὕτη	τοῦτο	οὗτοι	αὗται	ταῦτα
Ονομαστική	οὗτος	αὕτη	τοῦτο	οὗτοι	αὗται	ταῦτα
Γενική	τούτου	ταύτης	τούτου	τούτων	τούτων	τούτων
Δοτική	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ	τούτοις	ταύταις	τούτοις

Αιτιατική	τούτον	ταύτην	τούτο	τούτους	ταύτας	ταῦτα
Κλητική	(ὦ) οὔτος	(ὦ) αὕτη	-	-	-	-

Παρατηρήσεις:

- Μόνο η δεικτική αντωνυμία **οὔτος, αὕτη, τούτο** σχηματίζει **κλητική** στο αρσενικό και στο θηλυκό γένος του ενικού αριθμού.
- Η αντωνυμία **ἐκείνος, ἐκείνη, ἐκείνο** κλίνεται ως τρικατάληκτο επίθετο της β' κλίσης
- Το **ουδέτερο** των δεικτικών αντωνυμιών **οὔτος, αὕτη, τούτο, ἐκείνος, ἐκείνη, ἐκείνο** και **ὄδε, ἦδε, τόδε** δεν έχει ν.

Η αντωνυμία **ὄδε, ἦδε, τόδε** κλίνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

	Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός		
Ονομαστική	ὄδε	ἦδε	τόδε	οἶδε	αἶδε	τάδε
Γενική	τουδε	τήσδε	τουδε	τῶνδε	τῶνδε	τῶνδε
Δοτική	τῶδε	τήδε	τῶδε	τοισδε	ταῖσδε	τοισδε
Αιτιατική	τόνδε	τήνδε	τόδε	τούσδε	τάσδε	τάδε

Παρατήρηση:

Η αντωνυμία **ὄδε, ἦδε, τόδε** σχηματίστηκε από το άρθρο **ὁ, ἡ, τὸ** μαζί με το εγκλιτικό δεικτικό μόριο **δέ** στο τέλος του. Κλίνεται όπως το άρθρο και οι άτονοι τύποι του παίρνουν τον τόνο του μορίου **δέ**.

3. Οριστική ή επαναληπτική αντωνυμία

Οριστική ή επαναληπτική αντωνυμία είναι η αντωνυμία **αὐτός, αὐτή, αὐτό**.

Οριστική είναι, όταν χρησιμεύει για να ορίσει κάτι, να το ξεχωρίσει από τα άλλα και απαντά σε όλες τις πτώσεις.
π.χ.

Μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ὑστερον στρατείας, ἦν αὐτός (=αὐτός ο ἴδιος ὄχι ἄλλος) Ξέρξης ἡγαγεν.

Επαναληπτική είναι μόνο στις πλάγιες πτώσεις, όταν χρησιμεύει για να επαναλάβει κάτι για το οποίο έγινε λόγος προωτέρω

π.χ.

Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν (=δηλ. Κῦρον) σατράπην ἐποίησε καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων.

Η αντωνυμία **αὐτός, αὐτή, αὐτό** κλίνεται σαν τρικατάληκτο επίθετο της β' κλίσης σε -ος, -η, ον, χωρίς όμως το τελικό ν στο ουδέτερο του ενικού: **αὐτός, αὐτή, αὐτό** (γεν. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ) κ.λπ.

Η αντωνυμία **αὐτός**, όταν εκφέρεται μαζί με το άρθρο, σημαίνει ταυτότητα (ὁ αὐτὸς = ο ἴδιος)

π.χ.

Τὴν γοῦν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διὰ τὸ λεπτόγεων ἀστασίαστον οὔσαν ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ.(οἱ ἴδιοι πάντοτε)

4. Κτητικές αντωνυμίες

Κτητικές ονομάζονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν σε ποιον ανήκει κάτι, δηλαδή ορίζουν κτήτορα.

Σχηματίζονται από τα θέματα των προσωπικών αντωνυμιών και έχουν αντιστοίχως τρία πρόσωπα:

Α' για ένα κτήτορα

α' πρόσωπο: ἐμός, ἐμή, ἐμόν (= δικός μου, δική μου, δικό μου),

β' πρόσωπο: σός, σή, σόν (= δικός σου, δική σου, δικό σου),

γ' πρόσωπο: έός, έή, έόν (= δικός του, δική του, δικό του).

Β' για πολλούς κτήτορες

α' πρόσωπο: ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον (= δικός μας, δική μας, δικό μας),
 β' πρόσωπο: ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον (= δικός σας, δική σας, δικό σας),
 γ' πρόσωπο: σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον (= δικός τους, δική τους, δικό τους).

Παρατήρηση:

Οι κτητικές αντωνυμίες κλίνονται όπως τα τρικατάληκτα επίθετα της β' κλίσης σε -ος, -η, -ον και -ος, -α, -ον. Π.χ. ἐμός, ἐμή, ἐμόν (όπως σοφός, σοφή, σοφόν) και ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον (όπως δίκαιος, δικαία, δίκαιον).

5. Αυτοπαθητικές αντωνυμίες

Αυτοπαθητικές ονομάζονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν ότι το ίδιο υποκείμενο ενεργεί και συγχρόνως παθαίνει.
 π.χ. Ἰσοκράτης κάκιστον ἔλεγεν ἄρχοντα εἶναι τὸν ἄρχειν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον.

π.χ. Τῶν φυγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, ἀλλὰ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν πλησίων καὶ πάντων μᾶλλον.

Παραδείγματα κλίσης:

α' προσώπου				
	Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
	αρσενικό	θηλυκό	αρσενικό	θηλυκό
Γενική	ἐμαυτοῦ	ἐμαυτῆς	ἡμῶν αὐτῶν	ἡμῶν αὐτῶν
Δοτική	ἐμαυτῶ	ἐμαυτῇ	ἡμῖν αὐτοῖς	ἡμῖν αὐταῖς
Αιτιατική	ἐμαυτὸν	ἐμαυτήν	ἡμᾶς αὐτούς	ἡμᾶς αὐτάς

β' προσώπου				
	Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
	αρσενικό	θηλυκό	αρσενικό	θηλυκό
Γενική	σεαυτοῦ	σεαυτῆς	ὕμῶν αὐτῶν	ὕμῶν αὐτῶν
Δοτική	σεαυτῶ	σεαυτῇ	ὕμῖν αὐτοῖς	ὕμῖν αὐταῖς
Αιτιατική	σεαυτὸν	σεαυτήν	ὕμᾶς αὐτούς	ὕμᾶς αὐτάς

γ' προσώπου						
	Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
Γενική	ἑαυτοῦ	ἑαυτῆς	-	ἑαυτῶν ἢ σφῶν αὐτῶν	ἑαυτῶν ἢ σφῶν αὐτῶν	-
Δοτική	ἑαυτῶ	ἑαυτῇ	-	ἑαυτοῖς ἢ σφίσιν αὐτοῖς	ἑαυταῖς ἢ σφίσιν αὐταῖς	-
Αιτιατική	ἑαυτὸν	ἑαυτήν	ἑαυτό	ἑαυτούς ἢ σφᾶς αὐτούς	ἑαυτάς ἢ σφᾶς αὐτάς	ἑαυτὰ

Παρατηρήσεις:

1. Οι αυτοπαθητικές αντωνυμίες εξαιτίας της σημασίας τους συνηθίζονται μόνο στις πλάγιες πτώσεις.
2. Οι τύποι του β' και γ' προσώπου και συχνά συναιρούνται:
π.χ. σεαυτοῦ > σαυτοῦ, σεαυτῆς > σαυτῆς κ.λπ.
π.χ. Γνώθι **σαυτὸν**(= γνώρισε τον εαυτό σου).
Κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' **αὐτῶ**.

6. Αλληλοπαθητική αντωνυμία

Αλληλοπαθητική ονομάζεται η αντωνυμία που φανερώνει ότι δύο ή περισσότερα πρόσωπα ενεργούν και παθαίνουν αμοιβαία.

π.χ. Ἄρ' οὐ διδάσκομέν τι ἀλλήλους;

Λόγω του ότι αναφέρεται σε δύο ή περισσότερα πρόσωπα δεν έχει ενικό αριθμό, έχει μόνο δυϊκό και πληθυντικό αριθμό. Δε συνηθίζεται στην ονομαστική αλλά μόνο στις πλάγιες πτώσεις. Έχει τρία γένη και κλίνεται όπως τα τρικατάληκτα επίθετα της β' κλίσης.

	Πληθυντικός αριθμός		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
Γενική	ἀλλήλων	ἀλλήλων	ἀλλήλων
Δοτική	ἀλλήλοις	ἀλλήλαις	ἀλλήλοις
Αιτιατική	ἀλλήλους	ἀλλήλας	ἄλληλα

7. Ερωτηματικές αντωνυμίες

Ερωτηματικές ονομάζονται οι αντωνυμίες που εισάγουν ερωτήσεις και είναι οι εξής:

1. τίς, τί (= ποιος;),
2. πότερος, ποτέρα, πότερον (= ποιος από τους δύο;),
3. πόσος, πόση, πόσον
4. ποῖος, ποία, ποῖον (= τι λογής, τι είδους;),
5. πηλίκος, πηλίκη, πηλίκον (= πόσο μεγάλος; ποιας ηλικίας;),
6. ποδαπός, ποδαπή, ποδαπὸν (= από ποιον τόπο;),
7. πόστος, πόστη, πόστον (= τι θέση έχει σε μια αριθμητική σειρά πβ. δεύτερος, τρίτος κ.λπ.),
8. ποστᾶιος, ποστᾶία, ποστᾶιον (= σε πόσες μέρες;- πβ. τριταῖος, τεταρταῖος κ.λπ.).

Όλες οι ερωτηματικές αντωνυμίες είναι τρικατάληκτες και κλίνονται όπως τα τρικατάληκτα δευτερόκλιτα επίθετα σε -ος, -η, -ον, εκτός από την αντωνυμία τίς, τί που είναι τριγενής και δικατάληκτη και κλίνεται κατά τη γ' κλίση ως εξής:

τίς, τι

	Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
	αρσενικό / θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό / θηλυκό	ουδέτερο
Ονομαστική	τίς	τί	τίνες	τίνα
Γενική	τίνος ή τοῦ	τίνος ή τοῦ	τίνων	τίνων
Δοτική	τίνι ή τῶ	τίνι ή τῶ	τίσι(ν)	τίσι(ν)
Αιτιατική	τίνα	τί	τίνας	τίνα

8. Αόριστες αντωνυμίες

Αόριστες ονομάζονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν κάτι αόριστο, που δεν μπορεί κανείς ή δε θέλει να το ονομάσει. Οι αόριστες αντωνυμίες είναι οι εξής:

1. **τις, τι** (= κάποιος),
2. **ό δεῖνα, ή δεῖνα, τὸ δεῖνα,**
3. **ἔνιοι, ἔνιοι, ἔνια** (= μερικοί).

Η αντωνυμία **τις, τι** κλίνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

	Ενικός αριθμός		Πληθυντικός αριθμός	
	αρσενικό / θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό / θηλυκό	ουδέτερο
Ονομαστική	τις	τι	τινές	τινά ή ἄττα
Γενική	τινός ή του	τινός ή του	τινῶν	τινῶν
Δοτική	τινὶ ή τῷ	τινὶ ή τῷ	τισὶ(ν)	τισὶ(ν)
Αιτιατική	τινά	τι	τινάς	τινά ή ἄττα

Παρατηρήσεις:

1. Η αντωνυμία **τις, τι** είναι τριγενής και δικατάληκτη, κλίνεται κατά την τρίτη κλίση, τονίζεται σε όλες τις πτώσεις στη λήγουσα, έχει άτονους τους δεύτερους τύπους στον ενικό και διπλούς τύπους στην ονομαστική και αιτιατική πληθυντικού του ουδετέρου.
2. Η αντωνυμία **δεῖνα** δεν έχει εύχρηστο πληθυντικό και κλίνεται ή κατά την τρίτη κλίση (**δεῖνα, δεῖνος, δεῖνι** κ.λπ.) ή μένει άκλιτη.
3. Η αντωνυμία **ἔνιοι, ἔνιοι, ἔνια** απαντά μόνο στον πληθυντικό και κλίνεται σαν τρικατάληκτο δευτερόκλιτο επίθετο.

Στις αόριστες αντωνυμίες ανήκουν και μερικά επίθετα που λέγονται **επιμεριστικές αντωνυμίες**, οι οποίες ονομάζονται έτσι διότι δηλώνουν επιμερισμό από ένα σύνολο δύο ή περισσότερων ουσιαστικών. Αυτές είναι οι εξής:

1. **πᾶς, πᾶσα, πᾶν** (= καθένας χωρίς καμία εξαίρεση),
2. **ἕκαστος, ἕκαστη, ἕκαστον** (= καθένας),
3. **ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο,**
4. **οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν – μηδείς, μηδεμία, μηδέν** (= κανείς),
5. **ἀμφότεροι, ἀμφότεραι, ἀμφότερα** (= και οι δύο μαζί),
6. **ἐκάτερος, ἐκάτερα, ἐκάτερον** (= καθένας από τους δύο),
7. **ἕτερος, ἕτερα, ἕτερον** (= άλλος, χρησιμοποιείται όταν έχουμε δύο ουσιαστικά),
8. **οὐδέτερος, οὐδετέρα, οὐδέτερον – μηδέτερος, μηδετέρα, μηδέτερον** (= ούτε ο ένας ούτε ο άλλος),
9. **ποσός, ποσή, ποσόν** (= κάμποσος),
10. **ποιός, ποιά, ποιόν** (= κάποιας λογής),
11. **ἄλλοδαπός, ἄλλοδαπή, ἄλλοδαπὸν** (= από άλλo τόπο).

Παράδειγμα κλίσης:

οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν

	Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο	
Ονομαστική	οὐδείς	οὐδεμία	οὐδέν	οὐδένες
Γενική	οὐδενός	οὐδεμιᾶς	οὐδενός	οὐδένων
Δοτική	οὐδενὶ	οὐδεμιᾷ	οὐδενὶ	οὐδέσι(ν)
Αιτιατική	οὐδένα	οὐδεμίαν	οὐδέν	οὐδένας

Παρατηρήσεις:

1. Οι αντωνυμίες **οὐδείς** και **μηδείς** κλίνονται όπως το αριθμητικό **εἷς, μία, ἕν**, αλλά στο αρσενικό γένος έχουν και πληθυντικό αριθμό: **οὐδένες, μηδένες**.

2. Όλες οι επιμεριστικές αντωνυμίες εκτός από το πᾶς, πᾶσα πάσα, πᾶν – οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν και μηδεὶς, μηδεμία, μηδέν, κλίνονται ὡς τα τρικατάληκτα δευτερόκλιτα ἐπίθετα.
3. Ἡ αντωνυμία πᾶς, πᾶσα, πᾶν χρησιμεύει και ὡς ἐπίθετο: π.χ. πᾶσα ἡ πόλις (= ολόκληρη ἡ πόλη).

9. Αναφορικές αντωνυμίες

Αναφορικές ονομάζονται οι αντωνυμίες με τις οποίες μια πρόταση αναφέρεται σε λέξη άλλης πρότασης ή σε ὅλο το περιεχόμενο της πρότασης αυτής.

Οι αναφορικές αντωνυμίες είναι οι εξής:

1. ὅς, ἤ, ὃ (= ο οποίος),
2. ὅσπερ, ἤπερ, ὅπερ (= αὐτός ακριβῶς που),
3. στίς, ἤτίς, ὅ,τι (= ὅποιος),
4. ὀπότερος, ὀπότερα, ὀπότερον (= ὅποιος ἀπὸ τους δύο),
5. ὅσος, ὅση, ὅσον,
6. ὀπόσος, ὀπόση, ὀπόσον (= ὅσος),
7. οἷος, οἷα, οἷον (= τέτοιος),
8. ὀποῖος, ὀποῖα, ὀποῖον (= ὀποῖας λογῆς),
9. ἠλίκος, ἠλίκη, ἠλίκον (= ὅσο μεγάλος),
10. ὀπηλίκος, ὀπηλίκη, ὀπηλίκον (= ὅσο μεγάλος),
11. ὀποδαπός, ὀποδαπή, ὀποδαπὸν (= ἀπὸ ποῖον τόπο, σε πλάγια ἐρώτηση).

Ἡ αντωνυμία ὅστις, ἤτίς, ὅ,τι κλίνεται με τον ἀκόλουθο τρόπο:

Ἐνικός ἀριθμὸς			
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
Ὀνομαστική	ὅστις	ἤτίς	ὅ,τι
Γενική	οὗτινος και ὅτου	ἤστινος	οὗτινος και ὅτου
Δοτική	ῶτινι και ὅτω	ἤτινι	ῶτινι και ὅτω
Αἰτιατική	ὄντινα	ἤντινα	ὄ,τι
Πληθυντικός ἀριθμὸς			
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
Ὀνομαστική	οἷτινες	αἷτινες	ἄτινα ἢ ἄττα
Γενική	ῶντινων	ῶντινων	ῶντινων
Δοτική	οἷστισι(ν)	αἷστισι(ν)	οἷστισι(ν)
Αἰτιατική	οὗστινας	ἄστινας	ἄτινα ἢ ἄττα

Παρατήρηση:

Οι αναφορικές αντωνυμίες κλίνονται σαν τα τρικατάληκτα ἐπίθετα της β' κλίσης. Ἡ αναφορική αντωνυμία ὄστις, ἤτίς, ὅ,τι σχηματίζεται ἀπὸ την αναφορική αντωνυμία ὅς, ἤ, ὃ και την ἀόριστη αντωνυμία τίς, τί. Κλίνεται ὡς πρὸς τα δύο μέρη της και διατηρεῖ τον τόνο του α' συνθετικού.

Ἡ ὅσπερ, ἤπερ, ὅπερ κλίνεται με τον ἀκόλουθο τρόπο:

Ἐνικός ἀριθμὸς			
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο

Ονομαστική	ὄσπερ	ἤπερ	ὄπερ
Γενική	οὕπερ	ἤσπερ	οὕπερ
Δοτική	ῶπερ	ἤπερ	ῶπερ
Αιτιατική	ὄνπερ	ἤνπερ	ὄπερ
Πληθυντικός αριθμός			
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
Ονομαστική	οἶπερ	αἶπερ	ἄπερ
Γενική	ῶνπερ	ῶνπερ	ῶνπερ
Δοτική	οἷσπερ	αἷσπερ	οἷσπερ
Αιτιατική	οὖσπερ	ἄσπερ	ἄπερ

Παρατήρηση:

α) Η αντωνυμία **ὄσπερ, ἤπερ, ὄπερ** σχηματίζεται από την αντωνυμία ὄς, ἤ, ὄ και το άκλιτο εγκλιτικό μόριο πέρ (= ακριβώς). Κλίνεται και τονίζεται μόνο το α' συνθετικό.

Για τη μελέτη όλων των αντωνυμιών βλέπε τη Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής, σελ. 136 έως 146.